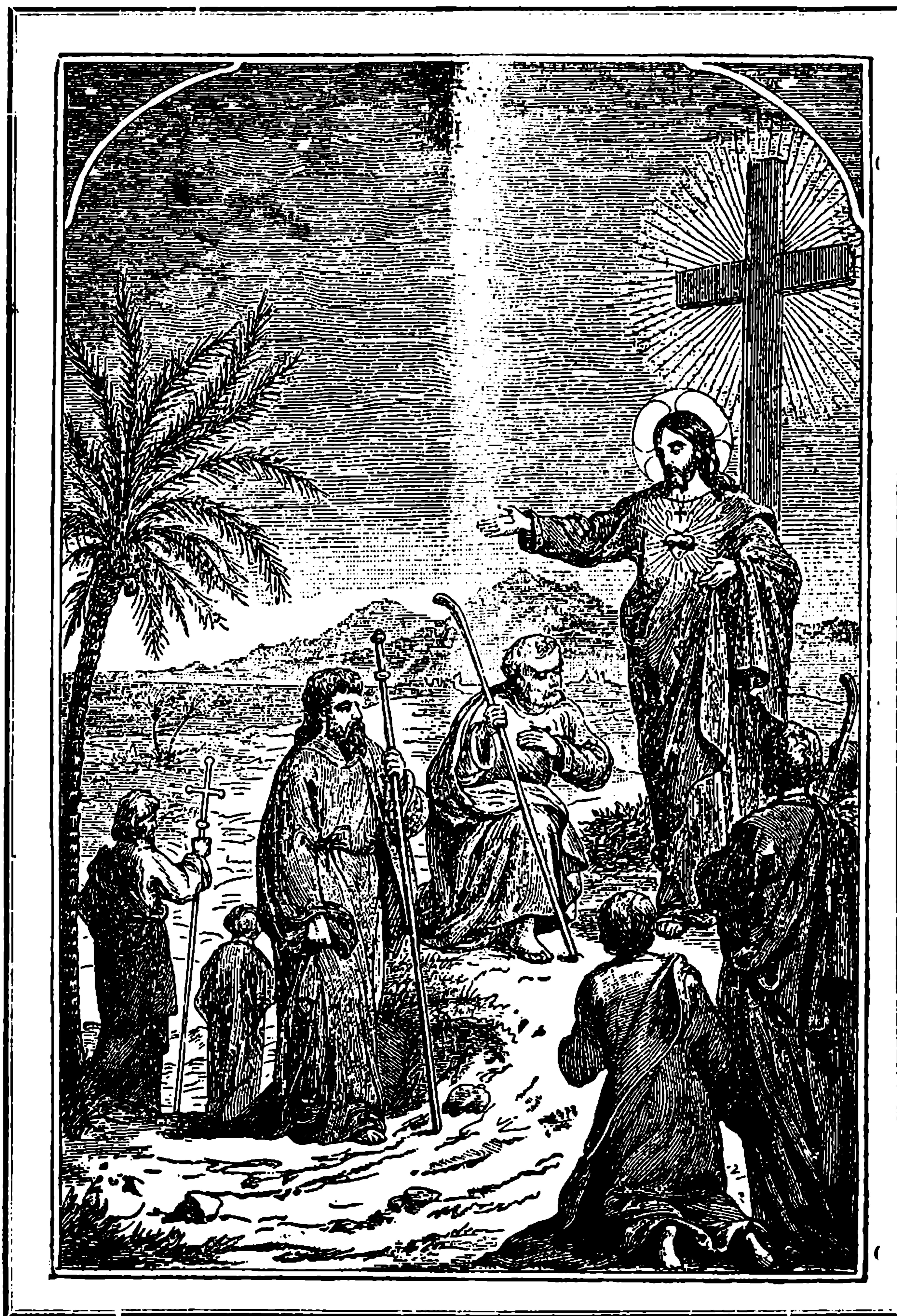

БЛАГОВѢСТНИКЪ

РѢЧНИКЪ XIII.

РОКЪ 1933.

ЧИСЛО 7.

ЮЛІЙ

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ ВЪ УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Появився третій томъ Аскет. Бібліотеки.

КАТЕХИЗМ ОБІТІВ

Книжочка сеся необхôдна для осôбъ посвяченыхъ Богу. Вона дочекалася въ рôжныхъ мовахъ десятки выдань. — Думаємо, що нашимъ монашимъ згromадженямъ вона принесе не менше добра и помочи.

Книжочка має 100 стор. друку. Цѣна 3·50 Кч.
зъ почtoю 4. Кч.

Вийшла нова брошурка:

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторôнъ 64, содержить 11 пѣсень до Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ, 19 до Пресв. Богородицѣ и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ почtoю 2 50. Кч.

Почитателъ Маріѣ купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якъ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ Є є люблять и хотуть й вѣрно служити.

Сеся книжочка бôльше нась потрафить научити, якъ великъ товстъ книги. Хто Є є перечитає, певно загрѣє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

Видавництво 00. Василіянъ въ Ужгородъ, ул. Раковція 54.

Число 7.

Юлій.

Річникъ XIII.

БЛАГОВЪСТНИКЪ

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВЪ

Редакція, адміністрація, експед.
Выдавництво Чина св. Василія В.
въ Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Відвѣчат. Редакторъ:
о. Теофанъ Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рокъ 10 Кч.
за границею 17 Кч.; до Америки
побѣ дол. — Одно число 1 Кч.
Выходитъ 1-го кожного мѣсяця

Чи католицька Церква забороняє читати святе Письмо?

Загальною цѣлею всѣхъ єретиковъ чи недовѣрковъ є то,
що вони въ боротьбѣ зѣ святою Церквою послугу-
ються заєдно брехнею. Такъ було вѣдь першихъ часобъ
христіянства, такъ є такожъ и нынѣ. А послугуються
вони брехнею тому, бо воюють проти самого Спасителя,
Ісуса Христа, котрый є головою святої католицької
Церкви, а католицька Церква є знова мистичнимъ тѣломъ
Христа. Христосъ є Правда. Одинока, неzmѣрна и вѣчна
Правда. Тому тѣ люди, котрѣ боряться зѣ Христомъ-
Правдою, не мають іншого оружя въ той борьбѣ, не ма-
ють іншихъ засобовъ, нѣ помочниковъ, окремъ брехнѣ,
окремъ ложѣ. Тому тихъ вороговъ Бога всюди и пев-
но можна познати.

Одною зѣ такихъ брехень, котрими послугуються
залюбки єретики, є закидъ, немовби католицька Церква
збороняла вѣрнимъ читати св. Письмо. И такъ нашѣ
такъ зв. євангелики, що видають въ Америцѣ свїй часо-
пись и „книжки“, майже въ кождомъ числѣ тихъ
книжокъ баламутять нашихъ людей тымъ, що мовлявъ,
„католицька Церква не дозволяє своїмъ вѣрнимъ читати
св. Письма, щобы тымъ лекше тримати ихъ въ тьмѣ не-
вѣжества“. Є се очевидна ложь и перекручування дѣй-
сности. Бо католицька Церква **Нѣколи не збороняла чи-**

тати св. Письма, але збороняла надуживати читаня св. Письма. А збороняла се тому, бо того вымагає вôдъ не є самъ Спаситель и то є є обовязкомъ. Католицька Церква є установою Божою. Вона веде людей до спасеня и одводить вôдъ поблудженя. Тому такожъ охоронює своихъ вѣрныхъ передъ небезпекою заблудженя, наче добра матерь хоронить свои дѣти передъ кожною небезпекою. Чижъ може бути въ тôмъ щось дивного? Дивнимъ було бы, колибы Церква того не робила. Се зрозум'є кождый здорово думаючий и добро ѿ волъ чоловѣкъ.

Христосъ анъ самъ не написавъ жадно ѿ книжки, анъ апостоламъ не приказавъ писати. Але приказавъ имъ навчати. Такожъ нѣгде не є приказано читати св. Письмо пôдъ загрозою утраты спасеня. Апостолы писали св. книги пôдъ натхненямъ св. Духа, але писали доривочно и не списали всього. Каже св. Иванъ Євангелистъ на конці свого Євангелія: „А ей много іншого, що здѣлавъ Ісусъ, що якби списати зъ окрема, думаю, що й самъ свѣть не мôгбы помѣстити книгу, котрѣ требабы написати“ (Іо. 21. 25). А такожъ то, що написали апостолы, не для всѣхъ людей було зрозум'ле, вже тодѣ, сейчасъ, по написаню. Многъ люде розум'ли хибно змѣсть апостольськихъ писемъ. А се часто зводило ихъ на мановцѣ, до хитаня въ правдивой вѣрѣ, а навѣть до утраты ласки Божої и до вѣчної загибели. Вже св. Петро остерѣгає перед тою небезпекою тими словами: — Улюблений нашъ братъ Павло написавъ вамъ по даної йому мудrostи, якъ и въ усѣхъ листахъ, говорячи въ нихъ про се, въ котрихъ дешо трудно зрозумѣти, що невченъ и неутвердженъ перекручують, якъ и прочъ Письма, на свою власну погибель. (ІІ Петр. 3, 16).

Такъ якъ Петро, такъ такожъ католицька Церква остерѣгає вѣрнихъ передъ небезпекою хибного розум'ня св. Письма и уживає середниківъ, щобы ту небезпеку

вѣдалити. Такимъ середникомъ бувъ въ XVI. ст. заказъ читати св. Письмо въ перекладахъ на народну мову, коли не були затвердженѣ Апостольською Столицею. А именно бувъ се часъ, коли многѣ єретики за починомъ Лютра вѣкинули зъ гордости правдивый текстъ св. Письма, такъ якъ його зберегла и до вживаня вѣрныхъ подавала католицька Церква, а зачали змѣнювати текстъ св. книгъ, вѣдовѣдно до своихъ ложныхъ наукъ. А щобы лекше и незамѣтнѣйше ширити баламутство мѣжъ людьми, тѣ ложнѣ учителї переводили св. Письмо на народну мову, бо въ сей способъ могли легко змѣнити слова св. Письма посля вподобы и на позбръ майже незамѣтно. Св. Письмо було списане въ єврейськїй и грецькїй мовѣ. А єретики въ переводахъ поступали цѣлкомъ самовѣльно. Перевели тутъ то тамъ не такъ, якъ було вѣрно зъ оригіналомъ, бо такъ потребували для своеї ложної науки и такъ переклады ширили межъ народомъ. Простий нарѣдъ не розбирає въ чомъ рѣчъ, бо и не мôгъ розобрati, навѣть колибы хотївъ. Божъ до того треба довгої науки и знаня єврейської чи грецької мовы. Але простий нарѣдъ читавъ тѣ ложнѣ переводы и вѣпадавъ вѣдь св. Церкви, такъ якъ вже св. Петро се замѣтивъ: на свою власну погибель. Чижъ могла католицька Церква остати тодѣ безчинною? Добро душъ и самъ Спаситель вымагавъ вѣдь не тодѣ рѣшеня. И Церква се рѣшеня дала. Щобы не ширилося баламутство, щобы охоронити безсмертнѣ душѣ передъ загибелю, свята Церква заборонила тодѣ читати св. Письмо въ народнїй мовѣ, коли сей перекладъ не бувъ потверджений Римомъ. И цѣлкомъ справедливо. Бо хто въ св. Письмѣ шукавъ дѣйсної поживы для своеї душѣ, той мôгъ найти його въ затвердженомъ Церквою выданю. Впрочемъ були то часы зовсѣмъ іншѣ вѣдь теперѣшнихъ. Не було тѣхъ лучности мѣжъ по-одинокими мѣстами, не було тыхъ середниківъ комуни-

кацій, що нынѣ. Заказъ св. Церкви мавъ въ дѣйсности на цѣли не перешкодити читаню св. Письма, але перешкодити въ надуживаню, котре ширилося зъ читаня св. Письма; коротко перешкодити душевной загибелъ вѣрныхъ черезъ читаня перекрученыхъ и невѣрныхъ текстовъ св. Письма.

Але людська гордость не має границь. Еретики не лишенъ самъ перекручували змѣсть и слова св. Письма. Щоби приdbati собѣ лекше приклонниковъ, вони навчали, що кождый чоловѣкъ . мусить читати св. Письмо а може ѹого пояснити, якъ хоче. Лютеръ навчавъ, що св. Духъ подає кождому чоловѣкови розумѣня св. Письма. Отже кождый добре поясняє и добре розумѣє. Згодомъ и самъ протестанты полапалися, що така наука не далеко заведе. Бо поминувши навѣть то, що протестантське навчаня є выразно противне науцѣ Спасителя и словамъ Апостоловъ, отъ хочбы св. Петра, але довѣльне пояснюваня св. Письма приводить до прерѣжныхъ непорозумѣнь и поблудженъ. Сежъ прецѣнь очевидна рѣчъ? Чижъ фарисеї не покликувалися проти Христа такожъ на св. Письмо? Чижъ нынѣ не роблять того большевики? Вони всѣ пояснюють св. Письмо пôсля себе, такъ и протестанты, евангелики, баптисты, байбелники, адвентисты и всѣ іншї заблудженї и невѣрнї. **Але се є выразно проти науки Спасителя.** Христосъ передавъ непомильный учительський урядъ своїй Церкви и приказавъ ту Церкву слухати, бо „**коли хто не послухає Церкви, нехай буде якъ поганинъ и мытарь**“ (Мат. 18, 17). Тому лише Церква одна має право поясняти св. Письмо, бо є одноку Спаситель хоронить вôдъ заблудженя. И тому рѣшеня Церкви є для кождого вѣрного мѣродайними та основными вказовками духовного житя.

Такъ якъ давно, такъ само и теперь св. Церква береже своихъ вѣрныхъ вôдъ небезпекъ и остерѣгає передъ

ложными перекладами св. Письма та передъ ложными пояснениями. Такими перекладами є выданя льондонського Библійного Товариства и всякъ сектантськъ выданя, „дослѣдникѣвъ Библіѣ“. Тыхъ перекладовъ католикови читати не вѣльно. А хтобы се мимо заказу робивъ, то бере на душу тяжкий грѣхъ и є подобный до того чоловѣка, що самовѣльно и безпотрѣбно наражає себе на крайну небезпеку. Бо въ такихъ книжкахъ є повно перекрученъ и повно похібокъ. Хто дѣйсно бажає читати св. Письмо для збудованя душѣ и релігійного освѣдомленя, сей має нашъ католицькъ выданя зъ ненарушенымъ и вѣрнымъ текстомъ. Такъ выданя є признанѣ нашими Владыками а можна ихъ дѣстati у выдавництвѣ ЧСВВ. въ Ужгородѣ.

Отже якъ бачимо, католицька Церква нѣколи не заказувала читати св. Письма, але заказувала и заказує надуживати читаня св. Письма, але зберегала и збереже се св. Письмо передъ перекручуванямъ єретиковъ и невѣрнихъ та одинока переховує и подає його вѣрно и ненарушимо. Вона якъ наша любляча Матерь охоронює насъ передъ всѣми небезпеками, тому будьте єсть за все вдячнѣ и радо у всѣмъ послушнѣ.

До ювилею.

Брамы ласки, примиреня и спасеня стоять отворомъ для христіянського свѣта и вже першъ тисячъ и сотки тисячовъ вѣрныхъ поспѣшило до вѣчного мѣста, щобы въ тѣ брамы вступити и при жерелахъ Божого милосердія душу обмыти, сердце скрѣпити, розумъ просвѣтити и обновленою людиною повернути.

Ювилей, — се свѣтового значѣня подъя! Правда — є вѣнь однимъ зъ родовъ одпustu, але-ж кождый одпustъ, а передовсѣмъ ювилейний одпustъ — се така рѣчъ, що въ кождой душѣ, поважно думаючої мусить викликати глубокѣ духовнѣ думки, а своимъ надприроднымъ впливомъ несе у цѣлый свѣтъ надзвичайноѣ ваги наслѣдки.

Є головно три рѣчи, три преважнѣ правды нашоѣ св. вѣры, на котryхъ ювилейний одпustъ спирається и ихъ въ прегарномъ

блеску и въ величавѣй красотѣ передъ очи душѣ нашоѣ выводить. Отсе тѣ правды: 1) правду вѣры про верховну власть Христового въ Церквѣ намѣсника 2) правду про спѣльноту Святыхъ, въ конци 3) правду про дочаснѣ кары за грѣхъ обтяжаючѣ душу по вѣдпущеню єи грѣховноѣ провини.

Спробуймо вглянути дещо близше въ тѣ глубокѣ, а такъ милѣ христіянському серцю догматы нашоѣ св. вѣры.

Читаемо въ св. книгахъ, якъ царъ Давидъ попавъ бувъ въ тяжкий грѣхъ чужоложства. Богъ пославъ до нього пророка Натана и той отворивъ Давидови очи душевнѣ. И розкаявся Давидъ, скрушенымъ сердцемъ моливъ Бога о прощенїя. Богъ принявъ його щирый жаль и сповѣдь скрущеноѣ душѣ и провину йому заразъ одпустивъ. Але не такъ скоро прийшло зъ карою, котра на Давидѣ вѣдъ словненого грѣху зависла. Сѣ не вѣдпустивъ Богъ Давидови, прощаючи провину. За кару жадавъ заплаты и тую мусѣвъ Давидъ середъ гôркихъ слезъ и дѣймаючого болю понести и выповнити.

Такъ є зъ кождымъ грѣхомъ — ци смертельнымъ, ци простиельнымъ. Грѣхъ двоякимъ жаломъ жалить душу. Перше жало — се образа Божого Маєстату, се збрваня приязни зъ Богомъ, се утрата ласки у Бога, се прогнѣване Бога. — Се жало зветься провиною. Друге жало се стягненя кары на душу. А кара та є двояка: за смертельный грѣхъ — вѣчна кара, за простиельный дочасна кара. Коли душа кається, Богъ у св. Тайнѣ сповѣди вѣдпускає провину и одночасно дарує душѣ кару вѣчну. Сю дочасну кару має душа або тутъ за житя терпѣнями спокутовати або по смерти въ чистилищи вѣдтерпѣти. Те саме зъ грѣхами простиельными. И за нихъ стягає душа кромъ провини ще й звычайно довгъ — дочаснѣ кары. Такъ нась учить св. Письмо. Такъ учить св. Церква. Саме изъ сеѧ науки маємо догматъ нашоѣ св. вѣры про чистилище, въ котрому душѣ одпокутовують позбставшѣ свои довги·кари. Божъ подобно дѣється и въ родинѣ и въ державѣ: и отець ци царь вѣдпускає провини, але кару треба одбыти.

Сѣ то дочаснѣ кары здѣймати зъ чоловѣка поза св. Тайною сповѣди и безъ особистоѣ вѣдплаты — отсе завданемъ одпусту. Вѣдпустъ не вѣдпускає провини, анъ смертельноѣ анъ простиельноѣ (се дѣлає жаль и сповѣдь,) вѣдпущеня провини має попередити вѣдпустъ кары. На сю рѣжницю не треба нѣколи забывать, анъ одного зъ другимъ не мѣшати.

Та хотяй одпустъ досягає своею благодатною силою только те друге жало грѣху — довгъ кары — а не саму грѣховну провину, то однакъ є вѣнъ для насъ неоцѣненымъ даромъ Божимъ. Такимъ даромъ є вѣнъ для душѣ провинившоїся передъ Богомъ, кождоѣ зъ особна, а понадто оддає вѣнъ и цѣлой Церкви, неоцѣнену прислу-гу и помочь.

Кажемо: цѣлой Церкви, а навѣть сказатибы треба и цѣлому свѣтови. Послужаймо, якъ!?

Чоловѣкъ не радо думає про свои грѣхи, про свои **провини** передъ Богомъ. А ще менше любить вѣнъ думати про **кары**, якъ на немъ висять. Якъ-же часто потѣшає себе чоловѣкъ, що ось-то высповѣдався и зъ Богомъ въ сповѣди помирився — тай на сѣмъ кінчить свои обрахунки зъ Богомъ. А передъ Богомъ такъ не є. Тамъ у вѣчности має кождый зъ насъ свою особну книгу **довговъ**. Въ ту книгу занесено точнѣсенько кожду кару, яку мы затягнули кождѣсенькимъ грѣхомъ. Та ось зъ Петровоѣ столицѣ розносять золотѣ труби вѣсть на цѣлый свѣтъ про розписаня ювилею! Ось тѣ трубы будять кожду душу: Душа, якъ стоить справа зъ тобою? Якъ твои порахунки зъ Богомъ? Не ошукуй себе. Сама сповѣдь не выстарчає. Ты мусишъ выкупитися изъ твоихъ довговъ затягненыхъ въ книгу каръ. Доки часъ — спѣшися! А голосъ тихъ трубъ є могучий. Вѣнъ йде на цѣлый свѣтъ и цѣлу людскостъ будить въ одинъ часъ до поважноѣ, найповажнѣйшої думки. И міліоны, міліоны душъ, котрѣ-б може и до смерти не були подумали про звольненя себе зъ своихъ страшныхъ довговъ, — на голосъ ювилею будяться!

(Продовження слѣдує.)

Свята Мисія въ Угли.

Въ далекої Мараморошской закутинѣ въ Угли одбулася св. Мисія Угля и єї околицѣ зараженїе нещасною схизмою представляють сумный видъ. Дѣти необученїе въ правдахъ св. вѣры, бо схизматики самѣ невѣжѣ, на годинахъ религії вчать дѣтей пѣсень ци то церковныхъ ци то навѣть такихъ якъ: „Ой ходила дѣвчина бережкомъ, заганяла качурика батожкомъ“. Часто трафляється, що въ родинѣ мати уніятка заганяє своихъ дѣтей до нашої церкви, а отець схизматикъ до батюшки. Жидовъ цѣла купа, котрѣ выкористовують нашихъ невѣжихъ людей.. Ще сумнѣйше, що коли нашъ люде не знайшли щастя въ схизматицькомъ раю, глядають спокою въ суботництвѣ, и поробилися суботниками. Въ Угли десь 10 фамилій а въ сусѣдній Тереблѣ 40 фамилій приступило до секты суботниковъ. Схизматики

ширять велику неморальнѣсть, за грошъ удѣляється законнымъ супругамъ розводъ, и вѣнчається ихъ зъ другими (роз. середъ ночи). Самъ батюшки мѣжъ собою розеднанъ; такъ на пр. въ Чумальовѣ (село близько Углѣ) схизматицкѣ монахи принадлежи до Саватія празскаго ненавидятъ батюшкѣвъ высланыхъ одъ еп. Дамаскина Мукачевскаго. Сама Угля числить 3980 душъ, зъ которыхъ 3007 схизматикѣвъ, 269 уніятовъ, прочѣ жиды.

Середъ то такихъ обставинъ за старанемъ молодого ревнаго Угольскаго пароха о. Ю. Станинца одбулася св. Мисія підъ проводомъ Мисіонарѣвъ ЧСВВ. оо. Бурдяка и Станканинца одъ 3. VI — до 6. VI. с. р. Помимо сильноѣ агитаціѣ батюшкѣвъ, заблудившѣ приходили численно послухати голошенъ св. науки. Батюшки страшили своихъ вѣрникѣвъ тымъ що, на мисіяхъ хотять ихъ златинити попы уніятскѣ даютъ отрову; рознесли вѣстки, що до сусѣднаго села прибуде епископъ, щобы одъ св. мисіѣ одтягнути людей. Одначе не слухали ихъ. Приходили зъ Драгова, Тереблѣ, Нягова. По послѣдній проповѣди одень зъ одушевленыхъ слухачовъ именемъ п. Деакъ управитель школьній зъ Тереблѣ въ широкихъ словахъ дякує ОО. Мисіонарямъ за ихъ трудъ. Заспівали „многая лѣта“ и закончила св. Мисія.

Число св. причастій было лише 272, що є причиною той руини схизмы, яка тяжко гоиться и въ навернувшихъ. Тутъ показуєся, що приобрѣтає схизма. Научить людей формальностей, кланятися и бити поклоны передъ всѣми образами святыми, а лише Євхаристійному Ісусу не поклониться и не прийме Єго до сердця. — Хоть Онъ є источникъ всего живота. — Якъ робилося въ Россіѣ, такъ роблять и у насъ схизматики. Але христіянство безъ Євхаристійного Ісуса въ сердцяхъ людей є цвѣть безъ запаха, лучи сонця безъ тепла, бо хто не єсть Тѣла и не пе Крови Моєї — каже Ісусъ, живота не має въ собѣ. —

Однакъ св. Мисія свое дѣло зробила въ Угли, бо хто прийшовъ зъ добрымъ намѣреніемъ послухати проповѣди, хоть який загорѣлый схизматикъ бывъ, але зъ розмякшенемъ сердцемъ вертавъ до дому.

А щобы кождый ясно видѣвъ результатъ св. Мисії въ схизматицкой Угли, кажу словами одного послухавшого проповѣди схизматика: „А нашъ батюшки все лише то проповѣдають: не є зъ чого жити, не єсть, платѣть, а мы до уніацької церкви мусиме ити насытити свою душу“.

Читайте и розширяйте Благовѣстникъ!

Прийми въ опъку.

Прийми въ опъку нась дѣтей своихъ,
Серце Ісуса повне любови,
Розігрпъ лучами серця студенъ,
Ты бо є сонце небесъ чудове.

Къ Тобъ покорно всъ прибываємъ,
Про горе наше Ты добре знаєшъ,
И којсду ласку, якоъ просимъ,
Боже, Ты щедро всегда зсылаєшъ.

И нашъ руський край и народъ върный,
Твоя опъцъ мы поручаемъ,
Серце Ісуса, поглянь ласкаво,
И пригорни нась, Тебе благаемъ.

Колиже тернисту минемъ дорогу,
Прийми нась въ небъ, Серце Христове,
Щоби на въки Тебе славити,
Одна, єдина наша любове.

ЧУДЕСА ВЪ НАШИХЪ ОЧАХЪ

5. Арамайський языкъ.

(Продовженя.)

Тяжкий вопросъ розяснено: Ученики кричатъ до Юды: Галапа — галапа! по нашему значить: зрадникъ! Слова проголошуванъ, якъ зъ Сына Божого здирали одежду, були поганъ, паскуднъ, якъ лиши злочинники говорять. Съмъ слбвъ Иисуса зъ креста точнѣсънько по арамайски чула.

Въ одномъ видѣню р. 1928. въ юнію бачила торжест. вхѣдъ Иисуса Хр. въ Єрусалимъ, чула оклики одушевленого народу: „Шалемъ, шалемъ! Малкхі!“ по нашему: будь поздоровленый царю!

Въ р. 1926. на рождество Христове видѣла Боже дитя, чула спѣвъ Ангельский (Слава въ вышихъ Богу... въ арамайской мовѣ) якого не розумѣла. За пару дній прийшовъ до Тересы професоръ Wutz та рѣжними чужими языками повторювавъ той спѣвъ Ангельский: слава въ вышихъ Богу... Тереса головою махала, что не такъ. А коли професоръ сказавъ єй по арамайськи „закликала радостно: се то, такъ спѣвали.

Ще чуднѣйше дѣло сталося при другомъ видѣню, коли припадково коло Тересы знаходився професоръ Wutz. Тереса видѣла и чула якъ Архангель Гавріиль благовѣстивъ Пречистой Дѣвѣ, що Она почне въ утробѣ Сына Божого и породить, але ничего не розумѣла зъ арамайського языка. Професоръ на ново другими языками восточными звѣдує єї. Она головою перечить. Професоръ починає говорити по арамайськи, Тереса каже: такъ говорили, але досить хибить зъ бесѣды твоєї. Професоръ змѣшався, застидався; почавъ думати, потомъ засмѣявся, Тереса правду повѣла. На конці послѣднаго слова бракувало приростка.

Впрочомъ въ языку арамайськомъ не можъ Тереса застыдати. Професоръ Wutz много разъ нарокомъ зле выговорювавъ слова арамайськѣ. Тереса каже: не такъ було; и такъ довго — доки професоръ не сказавъ чисто безъ блуду.

Зъ устъ умираючого Спасителя на крестѣ чує: „Елоі, Елоі лама савахтані“ („Боже мой, Боже мой! начто мя еси оставилъ.“ Марко 15, 34.) а не Илі, Илі лімà... якъ у св. Матея гл. 27, 46.

Такожъ дуже дивне, что у день перший Сошествія святого Духа чує св. Петра по нѣмецьки проповѣдуючого.

На конці для яснѣйшого зрозумѣння рѣчи додаємо: арамайський языкъ спорѣдненый зъ Єврейскимъ (жидовскимъ) языкомъ. Въ часахъ

Исуса Хр. простый нарѣдъ говоривъ симъ языккомъ. Днесъ сей языкъ мало кто знає. Въ Нѣмечинѣ, котра кишишь одъ славныхъ ученыхъ, тамъ четыри совершенно знаютъ по арамайськи.

Житя Тересы Найманъ повне чудесныхъ уздоровлень, тому варта хочъ перебѣгти єѣ молодѣ лѣта.

Житя Тересы Найманъ.

Тереса Найманъ родилася р. 1898. 9. апр. Она перша дѣтина, по ней ще прийшло на свѣтъ девятеро одъ богообойныхъ родичовъ. Въ рокахъ дѣтинячихъ не є ничего надзвычайного. Въ школѣ була весела-богообойна. По оконченю шкôль въ четырнацятомъ роцѣ пôшла служити. Господарь, въ якого Тереса служила, дуже задоволеный зъ неї, бо она була все послушна, весела, на всяку роботу готова. Выбухла война. Мушки мусили ити на фронтъ, газдѣвствомъ занимались невѣсты. Наша Тереса тожъ взялася до господарства. На щастя була такъ моцна дѣвчина, что многѣ легѣнѣ завиджували ї. Она орала, съяла, жала, косила, мѣхи зерна зъ легкостю носила на пôдъ. Така тверда робота забирала єѣ весь часъ вѣльний: на забавы, на балачку, болѣ не мала часу, але и дяки. Въ єѣ душѣ давно зрадилася думка пойти въ далекѣ стороны на мисіѣ, якъ монахиня — доглядачка хворыхъ.

Єѣ терпѣння.

Середъ такого спокою проживала свои дѣвочѣ лѣта. Але не довго. Въ р. 1918. 10. марта въ недѣлю нарѣдъ по Службѣ Божїй вертає домовъ. Разъ рознѣсся страшный кличъ: Огонь! Горить! Огонь повставъ въ сусѣдствѣ господаря, де служила Тереса. Цѣлое село ожило, всѣ гасили огонь. Тереса яко найсильнѣйша стала на стѣльци та подавала вѣдра зъ водою хлопамъ, що на даху гасили огонь. Двѣ години тревала сеся напружена робота. Тереса спочена, водою облята цѣла, зимний вѣтеръ подувавъ. Разъ почула Тереса трѣскъ въ хребтѣ, вѣдро подане єѣ выпало зъ руки, одчуває страшнѣ болѣ въ попереку, дальше не годна працовати, зломана помало заволѣклася до дому.

Два тыжди лѣчили въ больницѣ, але безъ хѣсна. Часомъ таکѣ сильнѣ корчѣ мучили єѣ, что лѣкарѣ побоювалися близькоѣ смерти. Повернула домовъ, тутъ житя єѣ було бѣдованемъ, животѣнемъ. Такъ минуло цѣлое лѣто, она чулася все слабшою, ажъ въ концы р. 1918. въ октобри лягла въ постѣль и лежала 6^{1/2} року. Задля

великихъ болѣвъ не могла и рушитися зъ постели. Такѣ сильнѣ корчѣ имали єѣ, що неразъ зъ постели упала на землю. До того почали єѣ очи ослабати — не довиджувала — ажъ въ кѣнци цѣлкомъ ослѣпла. Родичѣ се спостерегли тодѣ, коли Тереса одного дня у полудне просила, щобы запалили лампу.

Але ще чаша єѣ горькихъ терпѣнь не була повна.

ИЗЪ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Заступникъ на мѣсяцъ юлій

Св. Пророкъ Єзекійль.

Ізраильяне такъ дуже затвердѣли були въ грѣхахъ, що всѣлялись кары, якѣ Господь на нихъ зсылавъ, не могли ихъ навернути до Бога. Вони покланялися божкамъ, не слухали и убивали пророковъ. Вкінцѣ скончилося милосердїє Боже надъ ними и сповнилося на нихъ то, що имъ ясно предсказавъ пророкъ Ісаїя, т. е. упадокъ царства и неволя. Господь допустивъ, що въ 606 р. передъ Роздвомъ Христовимъ вавилоньский царь Навуходоносоръ напавъ зъ великимъ війскомъ на Юдею, здобувъ Єрусалимъ и забравъ царя Йоакима и старшину въ неволю. Невдовзѣ однакожъ відпустивъ Навуходоносоръ Йоакима до Єрусалиму и відпустивъ єму царство. Въ заслѣплению и закаменѣlosti своїй не скориставъ сей безбожный царь зъ напомнення Божого, за три роки піднѣсь бунтъ проти царя вавилоньскогоФ. Тодѣ той выславъ знова свое війско, яке здобуло Єрусалимъ; въ часੀ облоги Йоакимъ померъ, а его сына Єхонію разомъ зъ 10.000 мужами забрали Вавилонцѣ до неволї. — Далеко відъ своєї вітчизни, відъ рôдного мѣста и святынї туживъ и плакавъ Ізраиль за Єрусалимомъ, але житя свого не поправивъ. Тодѣ Господь и на чужинѣ покликавъ зпомѣжъ нихъ пророковъ, що мали ихъ поучати, остерѣгати и привести до покуты. Першимъ бувъ св. Єзекійль.

Єзекійль, синъ священика Вузіи, бувъ вивезений до неволї разомъ зъ царемъ Єхонією (599 пер. Р. Хр.) и поселений въ земли Халдейской надъ рѣкою Ховаръ. Тутъ призвавъ его Господь въ трийцятомъ роцѣ житя, а по четырохъ лѣтахъ неволї, на проповѣданє покаяння Юдеямъ. Знаменемъ его покликаня було чудесне видѣнє Славы Божої; побачивши єѣ, упавъ Єзекійль на лицѣ свое, а від-

такъ почувъ голосъ Божий: Сыну чоловѣчий! Ось я посилаю тебе до синовъ Израилевыхъ, до того люду непокрѣливого, що вѣдстутили вѣдь мене... Ци слухати будуть вони, ци не слухати, то най знають, що бувъ пророкъ мѣжъ ними. Тожъ сыну не лякайся ихъ и не страхайся мовы ихъ, якъ вони бодяками и тернями тебе будуть бити ... говори имъ слова моѣ, ци будуть вони слухати, ци не будуть.

Сѣмъ день не мѣгъ вѣдважити ся Єзекіиль розпочати свого пророчого уряду. По семи дняхъ зновъ промовивъ Господь до него: Сыну чоловѣчий! я поставивъ тебе сторожомъ дому Израилевого и ты будешь дослуховатися слобъ изъ устъ моихъ и врозумляти ихъ вѣдь мене. Коли я перекажу тобою безбожниками, ты згинешъ, а ты не станешъ врозумляти его и говорити, остерѣгаючи безбожника вѣдь беззаконій той умре въ своихъ проступкахъ, а я домагати ся буду крови его зъ рукъ твоихъ. Колижъ ты остерѣгавъ безбожника, а вѣнъ не навернувъ ся вѣдь безбожности своеї и не покинувъ беззаконної дороги своеї, такъ вѣнъ умре въ проступку свому, а ты вратувавъ душу твою.

Вѣдь тобѣ поры Єзекіиль ставъ проповѣдати народови. Вѣнъ напоминавъ Ізраильтянъ, щоби покинули свое грѣшне жите и навернулися до Бога. Вѣнъ предсказувавъ страшнѣ нещастя, якъ Господь зошле на Єрусалимъ и на цѣлу Юдею. Але вѣнъ и потѣшавъ ихъ и обѣцявъ, що якъ покаються, по сѣмдесятю лѣтахъ вернуть до отчини и вѣдбудують святыню Єрусалимску. Разомъ зъ тымъ пророцтвомъ предсказувавъ и будучого Спасителя, Ісуса Христа, якого представлявъ добрымъ пастыремъ, що шукає заблудившихъ своихъ овечокъ и называвъ его Давидомъ на знакъ, що народить ся зъ дому Давидового.

„Повѣдкидайте вѣдь себе всѣ грѣхи вашѣ, якими вы грѣшили“, напоминавъ Пророкъ въ имени Господа „ї сотворите собѣ нове серце ѹ духъ новый, а тобѣ чого жбы вамъ умирati, дому Ізраила? Менѣ бо не люба смерть того, кто мусить умерти, говоритъ Господь Богъ; обернитеся и жите“! Въ однѣмъ видѣнїю видѣвъ Пророкъ воскресене мертвыхъ — и то видѣнїе належить до найкращихъ.

Єзекіиль пророкувавъ двайцять сѣмъ лѣтъ. О его житю мало подрѣбностей въ Библіѣ, ино помѣщена его книга, що складає ся изъ 48 главъ. Знаємо только зъ переданя, що Ізраильтяне розяренѣ на него за то, що напоминавъ ихъ и грозивъ карами Божими за грѣшне жите, привязали его до коней и роздерли. Умеръ смертю мученичою якъ іншѣ пророки. Его тѣло похоронено въ селѣ Мавръ недалеко мѣста Багдаду.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ ЮЛІЙ

Щоби всѣ берегли чистоту серця.

Блаженнѣ чистѣ сердемъ, бо они Бога узрять, каже Христосъ, у своихъ блаженствахъ. Чистота се велика чеснота, котра пôносить чоловѣка до небесныхъ ангеловъ. Чистоту мусить честувати всякий. Навѣть поганськѣ и дикѣ народы окружали дѣвиць великою честью. У христіянськїй вѣрѣ ся чеснота се наче цариця межи чеснотами. Тому Святѣ Отцѣ Церкви прославляють у своихъ письмахъ сю чистоту, про котру самъ св. Духъ сказавъ: „О якъ красный чистый рôдъ въ блеску чесноты! Бо безсмертна його память, його цѣнить Богъ и люде. (Ерем. 4. 1.)

Душѣ чистѣ тѣшаться особливо любовю Бога. Божий Сынъ выбравъ найчистѣйшу Дѣву Марію собѣ за матерь. Святого чистого Йосифа выбравъ собѣ Ісусъ за опѣкуна, а чистого Йоана за своего найулюбленого ученика. За чистоту Богъ нагороджає душѣ безмѣрными ласками. Вонъ дає такої душѣ свое благословеня, солодкий внутренний спокой, якого свѣтъ не въ силѣ дати. Чистѣ легко и солодко вмирають, а по смерти удостояться особливого огляданя Господа Бога. Хочъ великий се скарбъ, хочъ ся чеснота така красна, однакъ якъ легко те все втратити!

Щоби зберегти чистоту свою серця треба єсть такъ сокотити, якъ газда сокотить свое добро, коли на село наїдуть злодѣї и розбишаки.

Треба тому бути чистыми въ думкахъ, абы думка не запановала нашимъ сердемъ. Коли грѣшна думка ввѣйде тобѣ до головы, стрясай єсть такъ, якъ стрясаешь зъ одѣва грань, щоби оно не запалилося.

Будь чистымъ въ твоихъ поглядахъ!

Не кидай окомъ на тѣ рѣчи, що можуть сказити твою душу!

Будь чистымъ въ словахъ и дѣлахъ твоихъ!

Радше вмерти якъ збещестити свое тѣло, котре має бути храмомъ Духа Святого. Свята Пелагія, щоби вратуватися передъ грѣхомъ скочила зъ вершка хижѣ!

Окремъ сего треба, щоби мы вживали такихъ середниківъ, котрѣ бы захоронили насъ передъ грѣхомъ.

1.) **Втѣкай передъ небезпеками и нагодами до нечистоты.** „Хто небезпеку любить, въ небезпецѣ гине“. Хто бавиться зъ огнемъ запалить собѣ хижу“. Тому не ходи зъ злыми цимборами, не иди на балъ де звычайно панує грѣхъ! — **Бо що за хосенъ для чолоковѣка, що ввесь свѣтъ здобуде, а свою душу занапастить!**

2.) **Молися часто, ходи до сповѣди и до святого Причастія!** Самъ Христосъ сказавъ молѣться и чувайте, щобы вы не впали въ покусу! Тому молися коли тягне тебе до грѣха. Хто часто ходить до св. Сповѣди, той лѣпше спознає себе, священикъ йому дастъ пораду, а Богъ буде захищати таку душу передъ грѣхомъ. Частымъ св. Причастіемъ скрѣпляємо свою душу небеснымъ кормомъ. Причастіє се „зерно выбранихъ и вино, яке выдає дѣвицѣ“. (Зах. 9, 17.)

3.) **Памятай, що Богъ все видить и кождоѣ хвилины ты можешъ умерти!** Нема такоѣ тайноѣ думки нашого серця, щобы була вкрыта передъ Г. Богомъ. Все передъ Його очима. Славный музикантъ Маркиль Бенедетто бувъ легкодушнимъ чоловѣкомъ. Разъ изъ грѣшною думкою прийшовъ онъ на цвянтеръ де були побудованъ високъ камнянъ гробницѣ. Наразъ завалилася стеля и вонъ упавъ межи мерцівъ. Начавъ кричати за помочю та нѣхто нечувъ. Середъ костяківъ пригадавъ на свои грѣшнѣ замѣры, увидѣвъ марноту свѣта и прирѣкъ вести чисте житя. Слова додержавъ. Одъ тогды живѣ свято и уложивъ много красныхъ церковныхъ пѣсень!

Будь же чистий серцемъ, а увидишъ по смерти Твого Бога лицемъ въ лицѣ!

Жидовка навернулася.

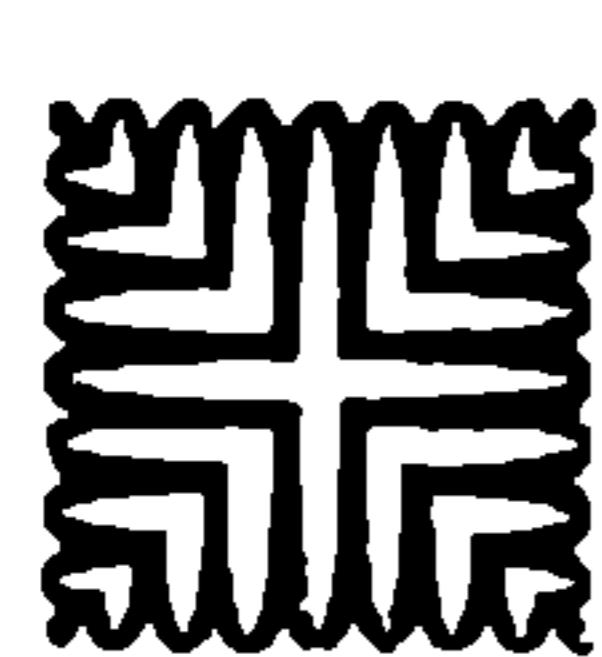
Дня 28. V. с. р. одбылася небудена подъя въ церкви О. Василіянъ на Чернечой Горѣ. Трийцѧдно рѣчна жидовка именемъ, Серена Герендашѣ окрестилася въ нашомъ обрядѣ. Св. Тайны Крещеня и Миропомазаня удѣлили Ексц. Александеръ въ присутности многочисленныхъ конгреганистовъ, котрѣ прибули на зѣздъ до Мукачевской Богородицї. На св. Крещеню одержала имя Марія. По удѣленю св. Тайнъ ихъ Ексц. Александеръ промовили до новохрещеноѣ такъ: „ты нынѣ узнала, що Мессія вже прийшовъ; вступаешь до нового товариства, де тебе радо приймають. Користай зъ св. Тайнъ, будешъ щасливѣйша якъ у жидовской вѣрѣ.“

Новопохрещена присутствуvala на св. Литургіѣ и приняла первое св. Причастя и ще того самого дня повѣнчалася зъ грекокатоликомъ П. Юліемъ Горшаніемъ. Ось Мати Божа провадить заблукану вѣвцю до св. Церкви свого Сына.

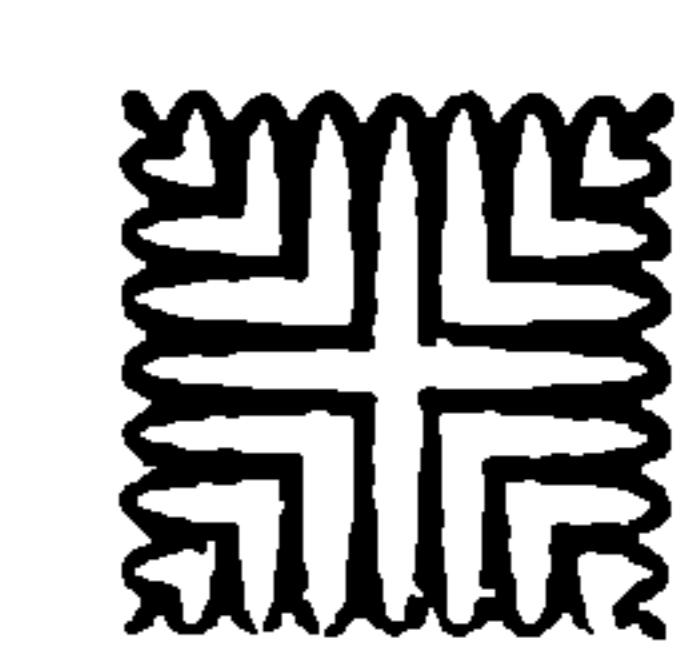

— Кто молиться безъ Марії, той хоче лѣтати безъ крылъ. —

НОВОСТИ

Подъ прaporъ Христа.

Новиція О. Василіянъ въ Мукачевѣ приймає молодцівъ, що подъ прaporомъ Христа бажають боротися за Його найвишੇ идеали, правду, миръ и свободу якъ у свому серцю такъ и середъ широкихъ кругобвъ нашого народу.

Условини : 1) Щира й рѣшена воля пожертвовати для сихъ идеаловъ и для Христа свои силы и житя въ Чинѣ св. Василія В. 2) Добре здоровля. — 3) Добрѣ способности до науки.

Приймаються ученики, що скончили зъ добрымъ успѣхомъ 4. кл. гимн. або горожанськоѣ. Докладдѣйшѣ информаціѣ подає Управа Новиція О. Василіянъ, пошта Росвигово.

Въ Ужгородѣ у церкви О. Василіянъ на празникъ Пресв. Серця Ісусового, вѣдбувся отпustъ. Сей отпustъ єще дуже новий. Людей зъ року рокъ приходить щоразъ то бѣльше. Всѣ майже участники приступили до св. сповѣди и св. Причастя. Всѣхъ св. Причастей було 1493.

Процесія Божого Тѣла въ Римѣ мала дуже торжественний характеръ. Найсв. Тайни нѣсь Св. Отець. Въ процесії взяли участь монашѣ чини, богословы духовныхъ колегій, римськѣ парохи, 16 кардиналівъ и 40 еписко-

повъ. Походъ пройшовъ довкруги площѣ св. Петра и закончився благословеннямъ Св. Отця Найсвятѣйшиими Тайнами. Цѣлу площу передъ базиликою св. Петра заповнило 200.000 вѣрнихъ. Въ льожахъ ватиканськоѣ палаты бувъ дипломатичный корпусъ. Базилика була освѣтлена рефлекторами.

Страшный голодъ въ СССР. Лондонській „Таймсъ“ опорѣшue выимки зъ листобвъ, що походять зъ рѣжныхъ околицъ СССР. Одна жона - докторка пише зъ України : „Наше положеня таке, що наразъ я ще не стала людоѣдкою, та напевно буду нею, заки той листъ дойде до васъ“... Листъ зъ совѣтської Вѣрменії звучить : „Достаємо по 100 грамобвъ хлѣба на день, и то такого, що його ъсти не можна. Таке житя довго тривати не може. Нѣщо насъ вже не виратує. Незабаромъ всѣ помремо. Масы людей щоденно вмирають на вулицяхъ...“ Въ листѣ зъ Катеринодару, столицѣ Кубанії, пишуть : „Щодня вивозять трупи помершихъ зъ голоду на кладовище“. Мешканець зъ Армавїру повѣдомляє : „Нынѣ вмерло зъ голоду моихъ двоє дѣтей. Я такожъ засуджений на смерть“.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородъ

поручає слѣдуючъ книжки своєго изданія:

„Молитвенник христіянскої родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.

Форматъ 12×17, сторонъ 832, содергитъ:

Молитви повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитви супруговъ, на всякѣ потребы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, однустовѣ, о щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); науки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ и праздничнѣ, Божественна Літургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякѣ потребы, апостолы о усопшихъ, паастасъ, тропарѣ и кондаки 4-десятницѣ, 5-десятницѣ и празниковъ цѣлого року. Акафистъ до Іис. Христа, Преч. Дѣви, св. Николая, Параклісъ до Пресв. Богородицѣ, молебень до Найсв. Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого руського народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Изданіе II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитви повседневніи Молитви утренні, Молитви вечерній, Молитви подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитви предъ и по Сповѣди, Молитви предъ и по св. Причастію, Молитви до пресв. Сердца Іисусового, Молитви до Пречистої Дѣви Марії, Молитви до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣви Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прошеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятницы и всѣхъ праздниковъ декретальныхъ. Кроме сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христове, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣви и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленый стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dla molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV. format 7×11 storon 384:

Soderžanie: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrénnyja, večernyja, v časi Služby Božoji, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju do Najsv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož-Liturgija; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tror. pari i kondaki prazdnikov ciloho roku: pisni, kalendar.

Оправленый стоитъ 6. Кч зъ почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно руськими а окремъшно латин. буквами. Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитви повседневніи, утренніи, вечерніи, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Марии и до св. Іосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскресни, на всякое прошеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христове въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣстъ сего молитвенника есть слѣдуючій: Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösdí időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hivására, minden jökérés szándékára, háalandás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legmélítóságosabb Oltáriszentséghez. — Молитвенникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Выдавництво Чина св. Василія Великого в Ужгородѣ

поручає слѣдующѣ книжки своєго изданія:

Мукачевский Паломник. Стор. 584.

Сей молитвенник содергитъ прекраснѣ молитвы и набоженства до Преч. Дѣви Марії до Пресв. Серця Іисусового и святых Угодників Божих. Есть там чин усѣх церковных Богослужень, Пѣсни и мѣсяцослов з Пасхалиєю.

Цѣна оправленого примѣрника 16 Кч. з почтовою засылкою 18. Кч.

Молебенъ къ Святѣйшому Сердцу Іисуса и къ Пр. Дѣвѣ Маріи.

Содергитъ кромѣ двохъ молебновъ, дасколько пѣсней къ Пресв. Сердцу Іисуса и Преч. Дѣвѣ Маріи и Пѣснь благальну (апликацію). Печатана окремо рускими, а окреме латинскими буквами. Сторонъ 44.

Цѣна 80 гел., зъ почтою 1 Кч.

Énekes imafúzér Jézus szentséges Szivéhez és Szupplikáció az Oltáriszentséghez. Цѣна 60 гел. зъ Почтою 1 Кч.

Найсвятѣйшое Сердце Спасителя. Коротка наука для членовъ общества Найсв. Сердца Г. Іисуса Христа. Сторонъ 64.

Содержаніе: Исторія набожности до Пресв. Сердца Іисуса и ласки, которыя Іисусъ пріобѣдавъ почитателямъ Пресв. Сердца. Повинности для членовъ сего общества. Дасколько молитовъ къ Пресв. Сердцу Іисуса. Молебенъ къ Н. С. Іисуса. Дасколько пѣсней къ Н. С. Іисуса. Прочто почтаеме Н. Сердце Іисуса? Печатана окремо рус. а окремо лат. азбукою.

Оправл. 3 Кч., брошурою. 1·50 Кч, почт. засыл. 60 гел.

Девять-дневне набоженство до Найсв. Сердця Іисуса Христа.

Цѣна 80 гел. зъ почтою 1 Кч.

Ро⁵ до св. Ранъ або до милосердія Іисуса Христа.

Цѣна 60 гел. зъ почтовою засылкою 60 гел.

га. Окреме печатана рус. азб. и окреме лат. важань о страстяхъ Христовыхъ. Цѣна 1 Кч. зъ почтовою засылкою 1·40 Кч.

говѣ молитвы. Сеся книжочка содергитъ: Короткое поучение о отпустахъ и дасколько молитовъ надѣлен. отпустами.

Сторонъ 16. Цѣна 50 гел., а зъ почтовою засылкою 70 гел.

Засылается лемъ за готовѣ грошѣ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,

Раковція улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовать такъ:

Vydavničtvо Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod.

Rakovci ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.